

Отиски-самотиски

ДОВАРЕНА ОСОБА.
ЗАКОНОМАРНІСТЬ.
МУТНИЙ КОНТРОЛЬ.
ХОМУТАТОР.

Василь МОМОТЮК.
Чернівецька обл.

Запитаннячка

- Чому ціни, коли їх відпускають, ніколи не падають?
- А телефонне право тепер стало мобільнішим?

Скоромовка

Серед корчів цей корч найкорчаватіший.

Словник-жартівник

ГРИЗЛІ – сухарі.
ЛІНОТИП – ледар.
МОДЕРН – закрийник.
УЛЬТИМАТУМ – вимога з матюками.
Мар'ян КОНАШЕВСЬКИЙ.
Хмельницька обл.

• ГУМОРЕСКА

Правила хорошого тону

ЗАЗВИЧАЙ, коли до нас приходили гості, ми з дружиною розважали їх як вміли. Теми наших бесід були спонтанними, ніхто не стежив за їх вибором і послідовністю. А ось недавно ми випадково купили книгу «Культура поведінки» і, переглянувши главу «Як приймати гостей», зрозуміли, що нам вельми бракує цієї культури.

Там чорним по білому написано: «Не стомлюйте гостя нецікавими розповідями. Треба говорити лише на теми, які йому добре відомі».

Тож наступного гостя ми запросили за всіма правилами хорошого тону. Прийшов наш давній знайомий, за професією фізик. Не встиг він переступити поріг, а я вже радісно вітав його:

– Ну, як там протони-фазотрони?
– О, яка фазокомпенсація! – подякувала дружина, приймаючи від нього квіти.

Гість був вражений зустріччю. А я відразу ж почав невимушену розмову:

– Ти знаєш, у цьому синхротроні частинки рухаються в постійному магнітному полі і прискорю-

ються високочастотним електричним полем ...

Дружина, привітно посміхнувшись, додала:

– Прямо дивно, така різниця між фазами постійного і змінного струму...

Незабаром запас моїх знань з фізики вичерпався. Довелося перейти з атомів і молекул на синуси і косинуси. Зрештою, подумав я, кожен фізик повинен же розбиратися в математиці...

Наступної суботи ми таким же чином розважали вже іншого гостя – вченого біолога.

– Ви знаєте, – сказав я, – кілька тижнів тому мені пощастило спостерігати такого ж павука, про якого ви недавно написали наукову статтю.

– Що ви говорите? – здивувався гість.

– Копія! – підтвердив я. – Той, що у вас на фото, і той, якого я бачив, наче від однієї мами.

– А я дивилася по телевізору передачу про воблу, – підключилася дружина. – Виявляється, воблу подають не тільки до пива...

– О, вобла з пивом! – мрійливо зітхнув гість.

Але я негайно повернув розмову в біологічне русло:

– Хто б міг подумати, що фагоцити пожирають стільки лейкоцитів! Чи ви вважаєте, що це лейкоцити пожирають фагоцити?..

Звичайно, я розумів, що дилетантськими балачками гостей не дуже зацікавиш, і тому поглиблював свої знання, старанно готувався до кожної нової зустрічі з друзями. Між іншим, зустрічей цих ставало все менше і менше, і часу на підготовку цілком вистачало.

Але до зустрічі з сьогоднішнім гостем я підготуватися не встиг, оскільки він завітав без нашого запрошення.

– Лікар-психіатр, – відрекомендувався непроханий гість. – Мене прислали ваші друзі.

– Це ж чудово! – вигукнув я. – Давно хочу чути від спеціаліста: психи – це ті, що мелють казна-що?

– Авжеж! – охоче підтримав розмову лікар-психіатр ...

Юрій ТИМОФІЄНКО.
м. Дніпро.

Мал. Марка ВАЙСБОРДА.

Народні усмішки

По шпалах за поїздом біжить пасажир. Йому кричать:

– Облиш! Все одно цього поїзда тобі вже не наздогнати.

– Та я не цей доганяю, – відмахується чоловік, – а той, що перед ним, пішов.

***

У коридор поліклініки зі свого кабінету виходить лікар-венеролог і голосно каже пацієнтам, які в черзі чекають на прийом:

– Згідно із законом про захист персональних даних я не маю права

привселюдно називати прізвища пацієнтів. Тож прошу зайти в мій кабінет добродія із сифілісом!

***

У церкві навпроти офісу мобільного зв'язку зранку без перерви б'ють у дзвони. Один програміст запитує іншого:

– Ти не знаєш, чого вони дзвонять цілий день?

Інший програміст меланхолійно відповідає:

– Мабуть, додзвонитися не можуть...

Іронізми

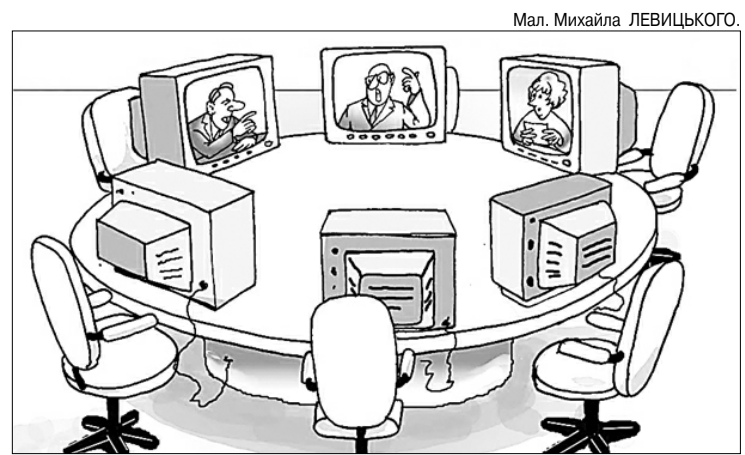
- Погано, коли правда спить. Ще гірше, коли з ким попало.
- Деяким ідеям може залишитися вірним лише той, кому зраджує пам'ять.

- Ніщо так не виснажує творчої ниви, як творчі хліби.
- Такий ми уже народ: з будь-якого табу можемо зробити шоу.
- На відміну від розуму, який може бути і штучним, дурість завжди натуральна.

- Дехто й на гілках влади поводить так, ніби ніколи не злизав з дерева.
- Кредо бульварної преси: нижче пояса, вище колін.
- Закон зворотної сили не має. Беззаконня, схоже, також...

- Депутатська недоторканність потрібна. Хоч би з гігієнічних міркувань.
- Істину – в засіки держави!
- Один за всіх, всі – за...

Микола ЛЕВИЦЬКИЙ.
Київська обл.

Мал. Михайла ЛЕВИЦЬКОГО.

Непристольні гноми

Не варто із простих Ліпоти святих.

***

Співаючи дифірамби,
Кричав не своїм голосом.

***

На усіх поводирів
Не стає прапорів.

Василь ПРОСТОПЧУК.
м. Луцьк.

• БУВАЛЬЩИНИ

Чайник

МОЯ подруга поїхала на дачу. І ось уже в електричці почала нервувати – вимкнула вона чайник чи ні. Сталося це в ті часи, коли чайники самі по собі автоматично не вимикалися, мобільного зв'язку ще не було. Вдома спить чоловік, йому на роботу вдень. До кінцевої залізничної станції, звідки можна зателефонувати, ще їхати довго. Тож подруга попросила попутниць, які раніше виходили з електрички, зателефонувати і сказати чоловікові, щоб вимкнув чайник. Дві тітки пообіцяли допомогти, але за умови, якщо додзвоняться.

А далі зі слів чоловіка:

– Прокидаюся вранці, напівсонний йду на кухню, вмикаю чайник. Аж тут телефонний дзвінок. Незнайомий жіночий голос:

– Здрастуйте! Це Микола Сидорчук?
– Так.

– Вимкніть чайник.

І короткі гудки в слухавці.

Очманівши від несподіванки, вмикаю чайник.

Голюся у ванній, потихеньку приходжу до тями.

Повертаюся на кухню, знову вмикаю чайник. Відразу лунає телефонний дзвінок і ще один незнайомий жіночий голос:

– Алло! Це Микола Сидорчук?

– Так.

– Вимкніть чайник.

Знову короткі гудки в слухавці.

Остаточно очманівши, вмикаю. Сиджу на кухні і тупо дивлюся у вікно. Що ж це за маячня така?! Десь через хвилину двадцять наважуюсь обережно ввімкнути чайник. І тут же мороз по шкірі, бо одночасно з ввімкненням чайника лунає телефонний дзвінок. Але цього разу хоч голос знайомий – дружина телефонує:

– Колю, привіт! Ти чайник вимкнув?

– Так.

...Коли цей курйозний випадок набув розголосу, ми часто в колі друзів про нього згадували і весело сміялися.

Єдине, що подружка не хотіло згадувати, так це про їхню розмову після того, коли Колі стала відома причина містичних телефонних дзвінків.

Кмітливість

СТОЮ на зупинці з товаришем, чекаю автобус. Автобус підходить повністю забитий. «Повністю» – це означає я (192 см + бокс + альпінізм) туди утиснутися не можу. Товариш зміг. Він підійшов до других дверей та спантеленим тоном каже: «Дивно, на Васильківській завжди хоч хто-небудь, та виходить ...» (Васильківська – це наступна після нашої зупинки). Одрозумівши, що один чоловік з пихтінням та сопінням вибирається з автобуса (причому вибирається спиною вперед – як він зайшов в автобус, у цій тишні і не уявляю). Приятель залізає на його місце, двері зачиняються, автобус їде, а чоловік залишається на зупинці з неповторним виразом обличчя.

Мудрий пес

ЯКОСЬ до мене у двір заблукав старий, стомлений на вигляд пес. На ньому був нашійник, і пес був дуже охайним, тож я зрозуміла, що він не безпритульний і за ним добре доглядають. Пес спокійно підійшов до мене, я погладила його по голові, потім він зайшов слідом за мною до будинку, повільно перетнув передпокі, згорнув калачиком у кутку, важко зітхнув і заснув.

Наступного дня він прийшов знову, привітав мене у дворі, знову зайшов до будинку і заснув на тому ж місці. Спав приблизно годину.

Так тривало кілька днів. Врешті-решт мені стало цікаво, і я прикріпила до його ошийника записку такого змісту: «Хотілося б знати, хто господар цієї прекрасної собаки і чи знає він (тобто ви), що пес практично щодня приходив до мене подримати?»

Другого дня пес прийшов знову, і до його нашійника була прикріплена така відповідь: «Він живе у будинку, де ростуть шестеро дітей, двом з яких не виповнилося ще й трьох років. Тож він просто намагається де-небудь відіспатися. Можна я теж прийду до вас завтра?»

(“Антологія веселих курйозів”).

Реклама. Оголошення

“Будівельні матеріали нового покоління! Салон-магазин “Шалава” пропонує за помірну ціну шлакошлаки, блокоблоки, пустоблоки, густоблоки, снігоблоки”.

***

“Тільки в нашій книгарні ви можете придбати найсвіжіше видання: довідник “Коди під'їздів міста Харкова”, посібник “Як облаштувати державу” із серії “Сам собі майстер”, хрестоматію “Розведення спиртів у домашніх умовах”, дорожній атлас для безробітних, збірник скарг “Вигул собак у дворі багатоповітряків”.

***

“Пропонуємо безвідмовний інструмент “Фома Фомич” для відкриття гаражів”.

***

“Познайомлюся з розумною дівчиною для заняття дурницями”.

• САТИРИЧНИМ ПЕРОМ

Слово до лукавців

Скажіть мені, люди,
Як ви живете?

Чи совість не мучить вас

наодинці

За те, що робите ви не те,
Що лишаєте огріхи часом

в загінці?

Скажіть, чи задумувались хоч на

мить

Над тим, що сподіяли іншому

шкоду,

Щоб тільки самому кращенько

жити,

Щоб мати із того для себе

вигоду?..

І чи ви не ховали од світу очей, –
Ачей не помітять облуди?..

Усе ж бо, що криється від

людей,

Бачать прекрасно люди.

Сергій ВОСКРЕКАСЕНКО.

Архів “зоряньського”
гумору на сайті:
www.zorya.poltava.ua

